

בעניין: **העוררת:** רשת קפה קפה ישראל בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רון לפין ואח'
מרח' ברקוביץ 4, תל אביב 6423806
טל': 03-5603940; פקס: 03-5667000

- נ ג ד -

המשיב: **מנהל הארנונה של עיריית הוד השרון**
ע"י ב"כ עוה"ד איתי ניר ו/או טל שטיין אלבר
מגדל אמות השקעות, רח' ויצמן 2, תל אביב
טל': 03-7700222; פקס: 03-7700223

החלטה

פתיח דבר ורקע עובדתי נחוץ

1. ערר זה עניינו בחיובי הארנונה שהשיתה עיריית הוד השרון (להלן- "העירייה") על העוררת בגין בית הקפה/מסעדה, המצוי ברחוב הרקון 2 במרכז המסחרי קניון שרונים, הידוע בספרי העיריה גם כנכס שמספרו 24045390752 (להלן- "הנכס").
2. ביום 28.1.2009 נחתם הסכם שכירות ביחס לנכס בין העוררת לבין "קופר-לי חברה להשקעות ועסקים בע"מ" (להלן- "בעלת הקניון") שתוקפו עד ליום 4.9.2020 ("הסכם השכירות").
3. במשך כל שנות ההתקשרות בהסכם השכירות התבצעה ונוהלה הפעילות העסקית בנכס באמצעות זכיינים, אשר איתם נקשרה העוררת מעת לעת, והם אלו שנרשמו כמחזיקים בנכס וחבו בארנונה בגינו. למשך תקופה קצרה יחסית, מיום 21.4.2017 ועד ליום 30.6.2017, החזיקה העוררת בנכס והפעילה אותו בעצמה.
4. ביום 1.7.2017 נקשרה העוררת עם חברת "אבי ש.א. יזמות ופיתוח בע"מ" (להלן- "הזכייני"), בהסכם זיכיון להפעלת הנכס, אולם העוררת היא זו שהמשיכה להיות מחויבת בארנונה בגין הנכס עד ליום 30.6.2019, ואז הודיעה למשיב כי היא חדלה מלהחזיק בו. לאור הודעה זו של העוררת, החל מיום 1.7.2019 נרשמה בעלת הקניון כמחזיקה בנכס.
5. הסוגייה שלפנינו עניינה בזהות החייבת בארנונה בגין הנכס בתקופה שמיום 1.7.2017 ועד ליום 30.6.2019. חרף התייחסויות שונות למועדים מאוחרים יותר, אלה אינם רלוונטיים לתקופה שערר זה הוגש בגינה.

טענות העוררת

6. בהשגה מיום 30.6.2019, בערר, ובתצהירו של מר ישי שאול סמנכ"ל התפעול של עוררת:
  - 6.1 ביום 1.7.2017 נמסרה החזקה בנכס לזכייני, אשר החזיק בו עד ליום 1.6.2018, ואז הוחזרה החזקה לבעלת הקניון. משמעות הדבר הוא שהחל מיום 1.7.2017 לעוררת אין כל זיקה לנכס והיא אינה מחזיקה בו.
  - 6.2 בהתאם להסכם השכירות, אחריות הדיווח לעירייה בדבר שינוי מחזיקים בנכס מוטלת על בעלת הקניון, והעוררת סברה כי הזכייני נרשם במקומה כמחזיק בנכס (כפי שגם היה בעבר כשבנכס החזיקו זכיינים אחרים). רק בחודש מאי 2019, שעה שהעירייה הגישה נגדה תביעה כספית בגין חוב ארנונה משנת 2017, הוברר לעוררת כי היא נותרה רשומה כמחזיקה בנכס ותשלומי הארנונה המשיכו להיות מושטים עליה גם לאחר כניסת הזכייני.
  - 6.3 ביום 1.6.2018 שב הנכס לחזקתה של בעלת הקניון (כפי שגם עולה מכתב התביעה שהגישה בעלת הקניון נגד העוררת בהליך המתנהל בבית המשפט השלום בתל אביב, להלן: "כתב התביעה"), אך גם לאחר מכן המשיכה העוררת להיות מחויבת בארנונה בגינו.
  - 6.4 חשבונות הארנונה של הנכס נשלחו לכתובת הנכס ולא למשרדי העוררת, וכך נמנעה ממנה האפשרות להשיג עליהם, ולהבהיר לעירייה כבר אז כי היא כבר אינה מחזיקה בנכס.

6.5 למשיב הייתה ידיעה על חילופי המחזיקים בנכס, וגם אם לא הייתה כזו, מחובתו לבדוק את מצב הנכס בפועל מקום בו חיובי הארנונה אינם משולמים.

טענות המשיב

7. בתשובה להשגה מיום 16.7.2019 ובתשובה לערר:

- 7.1 טענות סף - ההשגה והערר הוגשו באיחור ניכר ויש לדחותם על הסף.
- 7.2 ביום 7.11.2018, לאחר שנצבר חוב ארנונה שלא שולם, נשלח לעוררת מכתב התראה טרם נקיטת הליכים. בחודש דצמבר 2018, משהעוררת לא פרעה את החוב, הגישה נגדה העירייה תביעה בעניין.
- 7.3 העוררת אמנם הודיעה בהשגתה על המועדים בהם חדלה להחזיק בנכס ועל זהות המחזיקים אליהם הועברה החזקה, אולם זאת ביחס לשנתיים הקודמות למועד הגשת ההשגה. בכך העוררת לא מילאה את חובותיה בהתאם להוראת סעיפים 325 - 326 לפקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה").
- 7.4 שומות הארנונה נשלחו אל כתובת הנכס, והעוררת מעולם לא ביקשה כי ישלחו לכתובת אחרת.
- 7.5 עם קבלת ההשגה, ערכה העירייה בירור בנושא מול בעלת הקניון, אולם זו טענה כי העוררת לא פינתה את הנכס וכי היא מתנגדת לשינוי רישום המחזיקים בנכס טרם תסתיים תקופת השכירות (קרי- 4.9.2020).

הליכים בפני ועדת הערר

8. ביום 11.4.2021 נערך דיון בפני הוועדה במהלכו נחקר מר שאול על תצהירו, והצדדים פרסו טענותיהם. בסיום הדיון הורתה הוועדה לצדדים על הגשת סיכומים.

בסיכומי העוררת

- 9.1 העוררת שבה על טענותיה לפיהן הזכין הוא החב בתשלומי הארנונה מיום 1.7.2017 ועד ליום 30.5.2018, ובעלת הקניון היא החבה בתשלומים אלה החל מיום 1.6.2018, משהנכס שב לחזקתה, ומכאן שהעוררת אינה חבה בארנונה שנצברה בגין הנכס בתקופה שמיום 1.7.2017 ועד 1.7.2019.
- 9.2 העוררת סברה כי בעלת הקניון עדכנה את העירייה בדבר חילופי המחזיקים בנכס, לא כל שכן על סגירת העסק שנוהל בנכס בחודש יוני 2018. כמו כן, העירייה התרשלה כאשר לא טרחה לבדוק את מצבו העובדתי של הנכס ומי מחזיק בו, שעה שתשלומי הארנונה אינם משולמים כסדרם, אלא הזדרזה לתבוע את העוררת. ממכתב ההתראה והתביעה שהוגשה נלמד כי המשיב היה מודע לכך בזמן אמת, והיה עליו לבצע בדיקה אקטיבית של מצב החזקה בנכס בפועל.
- 9.3 אין מחלוקת כי החבות הראשית בארנונה חלה על המחזיק בפועל, כאשר הוראות סעיפים 325-326 לפקודה פותחות בפני העירייה אפשרויות חיוב נוספות, ואינן שוללות את חבותו של בעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס. העוררת הוכיחה כי לא היא זו שהחזיקה בנכס בתקופה האמורה, ועל המשיב לתקן את רישומי העירייה רטרואקטיבית.

בסיכומי המשיב

- 10.1 המשיב שב על טענות הסף ועל הטענות לגופן, וציין כי בהתאם להוראות הפקודה שונו רישומי העירייה, כך שהחל ממועד הגשת ההשגה הועברה החזקה בנכס מהעוררת אל בעלת הקניון, חרף התנגדותה הנחרצת של האחרונה (שאף מנהלת בעניין זה ערר ארנונה נגד המשיב).
- 10.2 אין לרשום את בעלת הקניון כמחזיקה בנכס קודם למועד הודעת החדילה של העוררת, שכן הנוסיות המצדיקות שינוי רישום מחזיקים בהעדר הודעה בכתב כנדרש בחוק, הן חריגות וקיצוניות, ולא התקיימו בענייננו. כמו כן לא ניתן ליחס למשיב ידיעה על חילופי מחזיקים מסיבות כגון אי-תשלום הארנונה או הצטברות חוב.
- 10.3 מדובר במחלוקת אזרחית בין העוררת ובין בעלת הקניון על רקע הסכם השכירות ביניהן, כאשר בעלת הקניון חולקת על הטענה כי החזקה בנכס הושבה אליה.

בסיכומי התשובה של העוררת

לסיכומי התשובה צורף כנספח מכתב מטעם מחלקת שומה בעירייה, נושא תאריך 19.5.2019, ובו הודעה לעוררת כי "בהתאם להחלטות ועדת ערר מיום 18.12.18, עודכנו הנתונים הבאים בהתאם. שומת הארנונה בגין הנכס תוקנה, בתחולה מיום 1.7.18."

מכתב זה הוצג בתום שלב הסיכומים, ותוכנו לא הובהר בפנינו, ולא ברור מהי ההחלטה שבעקבותיה עודכנו נתוני השומה ומהו אותו תיקון.

דיון והחלטה

לאחר עיון בכתבי הטענות של הצדדים ושמיעת טענותיהם בדיון שנערך בפנינו, החלטנו לדחות את הערר.

11. הוראות החוק הרלוונטיות בענייננו, מחייבות מסירת הודעה בכתב לעירייה, כתנאי מוקדם להעברת חיובי הארנונה על שמו של מחזיק אחר. ראו סעיפים 325 - 326 לפקודת העיריות [נוסח חדש]:

"הארנונה בחדילת בעלות או החזקה

325. חדל אדם ביום מן הימים להיות בעלם או מחזיקם של קרקע או של בנין שהוא חב עליהם בארנונה לפי הוראות הפקודה, ימסור הוא או נציגו הודעה על כך בכתב לעירייה ולאחר מכן לא יהיה חייב בשיעורי ארנונה נוספים; אין האמור גורע מחבותו בשיעורי הארנונה המגיעים מלפני מסירת ההודעה.

הארנונה ברכישת בעלות או החזקה

326. נעשה אדם בעלו או מחזיקו של נכס שמשתלמת עליו ארנונה, יהא חייב בכל שיעורי הארנונה המגיעים ממנו לאחר שנעשה בעל או מחזיק של הנכס, אלא שאם היתה כאן מכירה או העברה חייבים המוכר או המעביר או נציגיהם – ואם היתה כאן השכרה לתקופה של שנה או יותר חייבים המשכיר או נציגו – למסור לעירייה הודעה על העסקה כאמור, ובה יפרשו שמו של הקונה, הנעבר או השוכר; כל עוד לא ניתנה הודעה כאמור, יהיו המוכר, המעביר או המשכיר חייבים בארנונה שהקונה, הנעבר או השוכר היו חייבים לשלם ולא שילמו; בהשכרה לתקופה הקצרה משנה אחת, יהיה המשכיר חייב בארנונה."

12. תכליתם של סעיפים אלה להקל על הרשות המקומית בתהליך גביית מס הארנונה, כך שלא תצטרך לעמוד בעצמה על מצב הבעלות או החזקה בכל נכס בכל עת ועת, שכן זו גזירה שהרשות לא תוכל לעמוד בה. ככל שקיים בעלים או מחזיק ש"נהנה מההפקר" בתקופת הזמן, שלא הודיע הבעלים או המחזיק הקודם על העברת החזקה לעירייה, הרי שהפתרון של הנישום הוא במישור היחסים שבינו לבין הבעלים או המחזיק החדש, ולא במישור היחסים מול העירייה (ראו לשם כך את האמור בבר"מ 867/06 מנהלת הארנונה בעיריית חיפה נ' דור אנרגיה (1988) בע"מ (נבו, 17.04.2008, להלן - "פס"ד דור אנרגיה").

13. המחוקק קבע הוראות דין ברורות, המטילות חובה אקטיבית על בעלים ועל מחזיק בנכס, להודיע בכתב לרשות המקומית על שינוי החזקה בו, כאשר כל עוד לא מסרו הודעה שכזו, הם אלו שיהיו חייבים בתשלום הארנונה בגין הנכס. מכאן, שהעירייה פעלה כדין כאשר שינתה את רישום המחזיקים ביחס לנכס החל ממועד הודעת העוררת (1.7.2019) ואילך, ולא באופן רטרואקטיבי גם ביחס לתקופה הקודמת למתן ההודעה.

14. גם אם נלך לגישת העוררת, לפיה על העירייה חלה החובה לגבות את הארנונה מהמחזיק בנכס בפועל, עדיין אין בכך כדי למנוע מהעירייה את האפשרות לגבות את הארנונה גם מהעוררת.

ראו לעניין זה את דבריו של כב' המשנה-לנשיא (בדימוס) א' ריבלין בע"א 8417/09 עיריית ירושלים נ' ששון לוי (נבו, 21.8.2012) (ההדגשות הוספו-הח"מ):

"ככלל, החובה לשלם ארנונה מוטלת על 'המחזיק בנכס' (סעיף 8(א) לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992 (להלן: חוק ההסדרים)) – הוא, כך נקבע בפסיקה, בעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס [...].

סעיפים 326-325 לפקודת העיריות הם חריג לכך. [...]"

כפי שניתן לראות, סעיפים 325-326 שלעיל מטילים על בעל נכס או על מחזיק בנכס את האחריות לדווח לעירייה על כל שינוי שהל במצב הבעלות או ההחזקה של הנכס, לפי העניין, כתנאי ל'שחרור' מן החובה לשלם ארנונה. לפי הוראות הסעיפים, חבות הארנונה של המחזיק או הבעלים המקורי מסתיימת – ובכך צודק לוי – "רק עם משלוח הודעה... לעירייה, ולא עם חדלות הבעלות או ההחזקה בפועל". למרות זאת, אין ללמוד מכך כי חבות הארנונה חלה באופן בלעדי על המחזיק או הבעלים המקורי. תכלית סעיפים 325-326 היא להקל על העירייה בתהליך הגבייה של הארנונה – כך שאין היא צריכה לעמוד בעצמה על מצב הבעלות או ההחזקה בכל נכס בכל עת ועת [...].

הוראת סעיף 326 מבקשת אך להוסיף על חבות הארנונה הקיימת באופן רגיל ולא לגרוע ממנה – שכן, המחזיק או הבעלים המקורי חייב, לפי הסעיף, רק 'בארנונה שהקונה, הנעבר או השוכר [קרי: הגורם בעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס, לפי העניין] היו חייבים לשלם ולא שילמו'. רוצה לומר: חבות הארנונה העיקרית בגין נכס כלשהו לעולם תחול, בהתאם לסעיף 8(א) לחוק ההסדרים, על בעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס, ואילו המחזיק או הבעלים המקורי יהיה חייב, בנוסף לכך, מכוח הוראת סעיף 326, עד למועד שבו הוא שולח הודעה לעירייה. יתרה מזאת, מלשון הסעיף אף עולה כי חבותו של המחזיק או הבעלים המקורי היא שיוויונית, כך שיש לחייבו בתשלום ארנונה רק כאשר לא ניתן לגבותה ממי שחב בה בפועל (ראו: רוטטוביץ – ספר ראשון, בעמ' 274, 284-285).

ועוד-

"כאמור, סעיפים 325-326 לפקודת העיריות מאפשרים לרשות המקומית לגבות את תשלומי הארנונה מהמחזיק או הבעלים המקורי שלא הודיע לעירייה על העברת ההחזקה או הבעלות. אמנם, סעיפים אלה – כך קבענו לעיל – אינם שוללים את סמכותה של הרשות לגבות את הארנונה מהמחזיק או הבעלים הנוכחי, אולם בעת בחינת סבירות ההחלטה לעשות כן למפרע, יש בהחלט להתחשב בכך שלרשות עומדת חלופת חיוב נוספת, המאפשרת לה לגבות את הכספים הדרושים לרווחת תושביה, וזאת מבלי לבצע פעולות למפרע. ויודגש: אין בכך כדי להוביל בהכרח למצב שבו המחזיק או הבעלים הנוכחי "ייהנה מההפקר", שכן – במסגרת מישור היחסים שביניהם – המחזיק או הבעלים המקורי יוכל לדרוש מן המחזיק או הבעלים הנוכחי לשפותו בגין הסכומים ששולמו לעירייה".

15. נראה אפוא, כי הוראות סעיפים 325 – 326 לפקודה פותחות בפני העירייה אפשרות חיוב נוספת ומקנות לה את האפשרות לגבות את תשלומי הארנונה הן מבעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס, והן מהמחזיק שלא הודיע לעירייה על שינוי החזקה בנכס (ככל שהתשלומים נוגעים לתקופה שקדמה למועד ההודעה).
- לפיכך, גם אם ישנו מחזיק אחר בנכס, הרי שבפני העירייה עדיין פתוחה האפשרות לחייב את העוררת, שלא מסרה לעירייה הודעה בזמן-אמת בדבר תפיסת חזקה בידי "מחזיק אחר".
16. אמנם, כפי שצוין בפס"ד דור אנרגיה, יתכנו מקרים חריגים שבהם קיימת הצטברות של נסיבות היוצרות מצב קיצוני, המטיל על העירייה חובת בדיקה אקטיבית אודות שינויים בבעלות או בהחזקה של הנכסים שבתחומה, וזאת כחלק מחובת ההגינות המוטלת עליה כרשות מינהלית.
17. אולם, בענייננו, לא מצאנו התקיימות של נסיבות שכאלו. התרשמנו כי העירייה לא קפאה על השמרים ופעלה לגביית החוב מספר חודשים לאחר התגבשותו, לרבות יידוע העוררת באמצעות מכתב התראה בדבר קיומו, ומשזה לא נענה, נקטה הליכים משפטיים לגבייתו. כך גם נראה לנו כי על אף שהנכס נמצא בקניון, הוא אינו ציבורי ומרכזי עד כדי כך שניתן לומר שהפסקת הפעילות בו הטילה על העירייה חובה לברר אודותיו. בנוסף, העוררת לא הוכיחה ידיעה פוזיטיבית של המשיב או גורם אחר בעירייה אודות הפסקת החזקתה בנכס, וממילא לדבריה היא הניחה כי הייתה למשיב ידיעה פוזיטיבית קונסטרוקטיבית לגבי שינוי החזקה שחלו בנכס.
18. עוד באשר לאחריות בדבר מתן ההודעה לעירייה אודות שינוי המחזיקים בנכס בענייננו, עולה מהסכם השכירות כי אחריות זו מוטלת על בעלת הקניון (ראו סעיף 3.2 תוספת השביעית להסכם השכירות – צורף כנספח 3 לתצהיר), ומהסכם הזכיון עולה כי על הזכיון לפעול מול העירייה ולדאוג לכך שחשבון הארנונה של הנכס יוסב על שמו (ראו סעיף 7.5 להסכם הזכיון – צורף כנספח 1 לתצהיר).

לטעמנו, אין באמור בהסכמים אלו כדי לסייע לעוררת, שהרי מדובר בהתחייבויות חוזיות בין צדדים להתקשרות, אשר אינן גוברות על הוראות הזין. בדבר חובת ההזדעה לעירייה (חובה המוטלת כאמור על המחזיק היוצא) ואינן מחליפות אותן.

19. העוררת נטלה מרצונה את הסיכון הכרוך באי-מסירה של דיווח לרשות המקומית בעצמה, ואף לא עשתה את המינימום הדרוש כדי לוודא שרישום הזכיון במקרה זה כמחזיק בוצע כהלכה (בין אם על ידי בעלת הקניון או בין אם על ידי הזכיון) - בנסיבות אלה אין לעוררת אלא להלין על עצמה.

20. גם אם היינו משתכנעים כי למשיב אכן הייתה ידיעה קונסטרוקטיבית או אחרת, המקימה לו חובת בדיקה בנוגע לשינוי במצב המחזיקים בנכס (כפי שמנסה העוררת לייחס לו), הרי שזו ממילא הייתה נסוגה מפני חובתה הבסיסית של העוררת, אשר יכולה הייתה בנקל לפנות לעירייה, לזכיון או לבעלת הקניון ולברר אם נמסר לעירייה דיווח אודות חילופי מחזיקים

21. בנוסף, כפי שהובא בפסק הדין שלעיל "תכלית סעיפים 325-326 היא להקל על העירייה בתהליך הגבייה של הארנונה – כך שאין היא צריכה לעמוד בעצמה על מצב הבעלות או ההחזקה בכל נכס בכל עת ועת".

22. בענייננו, כך נראה, מתקיימת תכלית זו הלכה למעשה, כאשר סוגיית הבעלות וההחזקה התגלגלה עד לפתחו של בית המשפט. זוהי בדיוק הסיבה לקביעת המחוקק לפיה נטל הודעת שינוי החזקה יחול על בעל הנכס או המחזיק בו, שכן לא ניתן לצפות מהעירייה לעקוב ולהתחקות אחר כל העברת חזקה שכזו, ביחס לכל נכס ונכס ברחבי העיר, לא כל שכן לקבוע מי החזיק בו בשנתיים קודם לכן.

מישור היחסים בין העוררת ובין בעלת הקניון, אינו מעניינה של העירייה, ובבחינת קל וחומר שאין מקומה של מחלוקת המתעוררת ביניהם להתברר בפני ועדת הערר לענייני ארנונה.

ראו לשם כך את שנקבע בבר"ם 1008/06 יצחק טרכטינגוט נ' מנהל הארנונה של עיריית תל אביב יפו (נבו, 21.11.2006):

"המבקש מבקש להעביר לידי הרשות המנהלית את ההכרעה בסכסוך החוזי שלו עם השוכר. ואולם מסעיף 325 אנו למדים שהנתיב המנהלי אינו הנתיב הנכון לשם בירור סכסוך זה, מה גם שהשוכר כלל אינו צד בהליך המנהלי, ולפיכך גם אינו יכול לטעון טענותיו בעניין. מקובלת עלי קביעת בית המשפט המחוזי ולפיה אין להפוך את העירייה לצד לסכסוך בין משכירים ושוכרים. אלה הצדדים האמיתיים ל"סכסוך", וצד הרוצה בכך יכול לנקוט בהליכים משפטיים ולהביא ראיות. זאת ועוד: המשכיר יכול היה, כמקובל בחוזה שכירות, להבטיח מראש בערבויות מתאימות את ביצוע חיובי השוכר לרבות תשלום הארנונה. אין להטיל על העירייה תפקיד של "שופט" בין הצדדים, ומותר היה לעירייה להסתמך על ההודעה בכתב שקיבלה."

23. אשר לטענת העוררת לפיה בעלת הקניון "הודתה בפה מלא" בכתב התביעה כי הנכס שב לחזקתה ביום 1.6.2018 (עם נטישת הזכיון), מלבד מה שבעלת הקניון איננה צד בערר שבפנינו, ולא הובאו בפנינו ראיות או תצהירים להבהרת עמדתה, הרי מכל מקום כנגד "הודיה" זו ניצבת התנגדותה המפורשת של בעלת הקניון לשינוי זהות המחזיקים לפני תום תקופת השכירות כפי שהדבר עולה ממכתבו של ב"כ בעלת הקניון מיום 5.8.2019 (נספח 2 לסיכומי המשיב, והנטען בהודעת הערר - נספח 4 לסיכומי המשיב). כל אלה אינם מעלים ואינם מורידים מבחינת החלטתנו.

24. לאור כל האמור, אנו דוחים את טענות העוררת, משמצאנו כי פעולות העירייה בדין יסודן, וקובעים כי יש לראות בעוררת את המחזיקה בנכס בתקופה שמ-1.7.2017 ועד 30.6.2019 ומי משחבה ארנונה בגינו.

החלטתנו זו לגוף העניין, מייתרת את הצורך לדון בטענות-הסף שהעלה המשיב, בנוגע לאיחור בהגשת ההשגה והערר.

סיכום

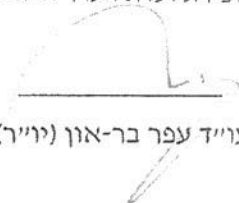
הערר נדחה. בנסיבות העניין כל צד יישא בהוצאותיו.

בהתאם לסעיף 215 לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים התש"ס-2000; לפריט 7 בתוספת השנייה לחוק זה; לתקנה 23 לתקנות בני משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), תשס"א-2000 ולסעיף 6(ב) לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), תשל"ו-1976, על החלטה זו רשאים הצדדים להגיש ערעור מנהלי לבית משפט לעניינים מנהליים תוך 45 יום מיום מסירת ההחלטה.

מוכירת ועדת הערר תמציא העתק מהחלטה זו לצדדים באימייל או בפקסימיליה ובדואר רשום.

עו"ד רמי טרבלסי (חבר ועדה)

עו"ד שמואל יצחק (חבר ועדה)

עו"ד עפר בר-און (יו"ר)

ניתן היום, 26 במאי 2022, בהיעדר הצדדים.